मानः पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्रुगाकारः। तस्मादाहिताग्नेः सर्व्वमेव बर्हिर्व्यन्दत्तं भवति। यत्सायं जुहोति। रात्रिमेव तेन दक्षिणां कुरुते। यत्प्रातः [२] अहरेव तेन दक्षिणां कुरुते। यत्ततो ददाति। सा दक्षिणा" इति। सोमयागरूपेण भाव्यमानस्य तस्याग्निहोत्रस्य सदः प्रभृति सोमयागाङ्गमवकल्पनीयम्। या पृथिवी सैव सदःस्थानीया। यदन्तरिक्षं तदाग्नीध्रधृष्ण्वस्थानीयम्। येयं द्यौ सा हविर्द्धानमण्डपस्थानीया। वृष्टिजन्या दिव्या आपस्ताः प्रोक्षणार्थजलस्थानीयाः। या ब्रीह्याद्या ओषधयस्ताः बर्हिः। एवं वनस्पत्यादिषु द्रष्टव्यम्। स्रुगा स्रुगतं तत्र देवानां हविः करोतीति स्रुगाकारः। बृहस्पतिपुत्रः शंयुः ते शंयुं बार्हस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञꣳ स्रुगा कुर्व्वितीति श्रुत्यन्तरात् यस्मादेवं सोमाङ्गानि * सम्पन्नानि। तस्मादाहिताग्नेरग्निहोत्रिणो बर्हिर्व्यं सोमयागार्हं सर्व्वमेव कृत्स्नमपि अङ्गजातं दत्तं सम्पादितं भवति। तत्र हि केचिद्दक्षिणार्हा विद्यन्ते। यावन्तो वै सदस्यास्ते सर्व्वे दक्षिणा इति श्रुतत्वात्। अत्रापि सायं प्रातर्होमेन रात्रेरहश्च दक्षिणार्हत्वं सम्पादनीयम्। अयमग्निहोत्री बन्धुभ्योऽन्येभ्यो वा यत् किञ्चिद्ददाति तत्सर्व्वं दक्षिणास्थानीयम्। तदेवमग्निहोत्रं प्रशस्तम्। सोमयागत्वभावनया तत्र कश्चिदतिशयः सम्पद्यते। यथा विष्ण्वादिदृष्ट्या शिलायामतिशयः। यथा वा श्राद्धे पितृपितामहादिदृष्ट्या दौहित्रस्य नमस्कार्य्यत्वम्। तद्वत्॥

* F has सर्व्वाणि सम्पन्नानि।